No. 21. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 18 Februarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien moeten op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 55 ct. Brieven enz., franco.

Directe Verkiezingen.

Nog wederom heeft het *Handelsblad*, in zijn nummer van den 14. dezer, eenen brief geplaatst, de zaak hebbende, om het voorregt *dezer* wijze van verkiezing aan de Nederlandsche natie te doen onthouden.

Laat ons zien, wat tot dat einde wordt in het midden gebragt.

De S. begint met te vragen, wie het zijn, die van dit onderwerp den mond zoo vol hebben: of het diegenen zijn, welke *het meeste belang hebben bij* het wel of kwalijk gaan van ons, nog boven vele andere landen gelukkig, vaderland?

Wat wordt hier bedoeld met: » *het meeste belang hebben?*" Wil hij zien beantwoord, of het meerderheid de klasse der *ryke individu's* is, welke de regtstreeksche verkiezingen verlangt, — dan nog zouden wij in staat zijn, hem zeer achtingswaardige mannen uit *die* klasse op te noemen, welker woorden en geschriften reeds voor lang bewezen hebben, dat zij vóór de regtstreeksche verkiezingen gestemd zijn; — maar eens toegegeven, dat de *meerderheid* van de klasse der eigenlijke rijken die verkiezingen *niet* verlangt, dan is *dit* immers nog geenszins voldoende, om te bewijzen, dat het *algemeene* welzijn der natie, van verreweg het grootste deel der Nederlandsche staatsburgers de invoering der regtstreeksche verkiezingen niet zoude vorderen, evenmin als om te bewijzen, dat de gronden, waarop de meerderheid der rijken tegen die soort van verkiezingen gestemd is, deugdelijk, zedelijk, goed, opregt vaderlandslievend zijn.

Sprak toch slechts het *eigenbelang*, de *heerschzucht* die menschen, ware het de vrees van, bij regtstreeksche verkiezingen, meer naar evenredigheid van hunnen rijkdom in 's Rijks lasten te moeten dragen, en in die evenredigheid de burger- en mindere standen te zien verligt, — lag *hierin* de grond, waarom zij van geene regtstreeksche verkiezingen hooren wilden, zou dan *deze* grond in eenig oog eener wijze, billijke en voorzigtige staatsmacht als voldoende te beschouwen zijn, om aan de *meerendeel* der natie te onthouden, wat zij voor haar welzijn behoefde?

Wanneer men van *klassen* spreekt (en dit schijnt toch maar de bedoeling van den Schr. te zijn) ook dan durven wij nog volhouden, dat de beschaafde burgerklassen, aan welke men het regt der verkiezing zou opdragen » *het meeste belang hebben by het wel of kwalyk gaan van ons vaderland.*"

Vooreerst omdat die klasse zoo oneindig talrijker is, dan die der eigenlijke rijken, *haar vereenigd vermogen, in een land als het onze, (waar het nog niet zóóver gekomen is, dat er slechts rijken en armen zyn,) ook oneindig ver dat van de betrekkelyk kleine getal ryken moet overtreffen*; zoodat, ging het vaderland door staatsschokken en beroeringen te gronde, eene veel grootere som aan rijk en welvaart door *deze* klasse zou verloren gaan, dan door die der rijken, en dit nog wel, omdat te meer, dat dit verlies en de daaruit voortvloeijende ontberingen door een zoo oneindig grooter getal individu's zou geleden en moeten gedragen worden; en men zal toch niet willen beweren, dat wanneer één rijke arm en ongelukkig wordt, dit in 's staat of evenveel beteekent, alsof een getal van *twintig* of *dertig* beschaafde en gegoede burgers dit worden.

Ten anderen, omdat veilig mag worden aangenomen, dat het meeste buitenlandsche staatspapier, in ons vaderland tot een aanzienlijk bedrag voorhanden, zich in het bezit bevindt der eigenlijke rijken, waaruit volgt, dat, bij den ondergang van het vaderland, voor vele rijken nog een gewigtig middel in deze hunne bezitting zou overig blijven, terwijl die klassen, welker bezitting voornamelijk in handel en nijverheid geplaatst is, bij de omwenteling dezer bronnen van bestaan, schier onvermijdelijk het gevolg van staatsberoeringen, daardoor van zelve veelal aan eene geheele ruïne bloot staan.

Men zal ons welligt willen verwijzen op de Fransche omwenteling en het lot daarbij in het bijzonder aan de rijken ten deel geworden, die zóóveel verloren en zóóveel te verliezen hadden. Maar had dàarom de zooveel talrijker middelstand vereenigd minder te verliezen? Dat deze het *niet* verloor, was het gevolg, dat hij niet tot de verdrukkingen had helpen medewerken, waarvan die omwenteling, men moge zeggen wat men wil, het gevolg was; en had de Koning en hadden de rijken, door in tijds de meer beschaafde klassen tevreden te stellen en op haar verlangen de bestaande misbruiken en hatelijke privilegien af te schaffen, aan zich getrokken, en deze in billijkheid in de staatkundige voorregten en invloed doen deelen, beiden zouden in de ure des gevaars dàârin steun en hulp, en geene vijanden of onverschillige toeschouwers gevonden hebben.

Maar wat baat het, op de lessen der geschiedenis te wijzen dengenen, die willens en wetens blind is. Men zal liever door middel van allerlei drogredenen, door de welmeenende en *tydige* raadgevers als zelfzuchtigen en roervinken verdacht te maken, den staatkundigen vooruitgang trachten tegen te werken, dan wezenlijke gebreken, dringende behoeften te willen erkennen, en in het *algemeene* welzijn daartegen voorzieningen te helpen tot stand komen.

Wilde nu de Schr. beweren, dat de beschaafde en gegoede burgerklasse in ons vaderland het *tegenwoordig* bestaande verkiezingsstelsel goedkeurde en daarmede genoegen nam; dat zij dit voldoende oordeelde als waarborg voor de eerbiediging harer burgerlijke en staatkundige regten, voor de getrouwe bestendige behartiging ook *harer* belangen, — wie zou hem gelooven?

Een beroep te doen op die burgers zelve, daarvan gruwt men. Van het petitioneren heeft men een afschrik als van eene omwenteling; en welk middel schiet er dan anders overig, om de gevoelens dier burgers, zoo als men die voortdurend in het gewone dagelijksche leven hoort manifesteren, te doen kennen, dan het middel der vrije drukpers?

En nu, die drukpers, heeft zij niet, op de overtuigendst mogelijke wijze, de groote gebreken, het volstrekt onvoldoende van het tegenwoordig bestaande kiesregt aangetoond? En welke waren de gronden, waarop men dit bestreed? Het artikel, dat wij behandelen, levert er weder een voorbeeld van.

Men schaamt zich niet te trachten, aan de natie wijs te maken, als waren zij, die de regtstreeksche verkiezingen inroepen, advocaten zonder practijk, menschen die niet te eten, welke niets te verliezen hebben.

Het *H. B.* hetwelk zoo ijverzuchtig is op het behoud zijner populariteit, onthoudt zich echter voorzigtig om *zelve* tegen de regtstreeksche verkiezingen te velde te trekken: het laat dit door Correspondenten doen, opdat, wanneer de tijd eens daar is, dat van den algemeenen volkswil krachtiger dan nu komt te blijken, het *H. B.* (de Redactie namelijk,) zonder inconsequent te zijn, zich met dien algemeenen wil zou kunnen vereenigen.

Bij het schelden en verdacht maken der voorstanders van regtstreeksche verkiezingen, onthoudt men zich overigens steeds zorgvuldig, van namen te noemen, door de geheele natie geëerbiedigd, als b. v. dien van eenen VAN HOGENDORP, *op wien wy ons, zoo het noodig is, nog duizendmalen zullen beroepen*, ter beschaming van allen, die het niet beneden zich rekenen de natie voor te liegen, en aan hen, welke haar waarachtig heil zoeken, hunne edelste burgerkroon te ontstelen, die der opregte vaderlandsliefde der zucht tot bevordering van het waarachtige *algemeene* belang.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 12. Februarij. Het huwelijk van Koningin *Victoria* met Prins *Albert Frans Augustus Karel Emanuel van Saksen-Coburg Gotha* is Maandag voltrokken.

— Men verzekert dat de Regering ernstige maatregelen beraamt om een einde aan de geschillen met het Chineesch Gouvernement te maken. Een leger van zestienduizend man, waaronder een groot gedeelte cavallerie, zou uit Oostindie derwaarts worden gezonden, om Canton op schatting te stellen en vervolgens noordwaarts op te trekken, ten einde den Keizer in Pekin zelf de wet voor te schrijven. Buiten de genoemde krijgsmagt, zullen ook, volgens deze geruchten, gewapende schepen van de Kaap de Goede Hoop en uit de Stille Zee naar de Chinesche kust zeilen, om aan de verrigtingen der expeditie meerderen nadruk bij te zetten.

— Volgens den *Morning Herald*, is de Koning der Belgen voornemens, om aan Prins *Albert* het landgoed Claremont af te staan. De Hertogin *van Kent* zou zich echter vooraf daarop eenigen tijd ophouden, en dan naar het vasteland vertrekken. De Londensche bladen schrijven dit besluit der Hertogin aan de verwijdering toe, die, naar hun zeggen, thans tusschen de Hertogin en hare dochter, Koningin *Victoria*, bestaat.

— In de dagbladen van Bombay tot den 1 Januarij jl. ontvangen, wordt het volgend berigt gevonden, van hetwelk men echter van elders nog niets vernomen heeft: » De Nederlanders hebben bezit genomen van Barus, en wij verwachten te vernemen dat zij ook meester zijn van de havens van Tapous, Sinkel en Tramon op de westkust van het eiland. De zaak heeft zich als volgt toegedragen: Eene Nederlandsche flotille, uit een groot oorlogschip en twee kleinere bestaande, omtrent 1500 man europesche en inlandsche troepen aan boord hebbende, heeft voor drie maanden eene landing te Barus gedaan en zich van hetzelve, na geringen wederstand, waarbij de Rajah en 60 der zijnen sneuvelden, meester gemaakt. De Rajahs van Sinkel en Tapous, die ter hulp van Barus waren opgetrokken, zijn het met moeite door de vlugt ontkomen. Na een voorloopig fort aan de monding der rivier te hebben opgerigt en bewapend, zijn de schepen naar Sinkel gezeild, dat zij geblokkeerd, en waarvan zij zich voorzeker even als van Tapous zullen meester gemaakt hebben."

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. Februarij. De Commissie voor de dotatie van den Hertog *van Nemours* heeft bevonden dat het particulier domein onvoldoende is om daarin te voorzien, en ook dat de som van 500,000 fr. daarvoor niet te hoog berekend is. Nu blijft nog alleen te beslissen, of die dotatie aan den Prins levenslang gegeven zal worden, of dat zij moet ophouden wanneer de zonen des Konings in het bezit zullen geraken van het vruchtgebruik van zijn bijzonder domein, waarvan zij tot nog toe het bloote eigendom hebben.

— Over Marseille heeft men brieven van Bombay van den 1 Januarij. De expeditie der Russen tegen den Khan van Chiwa had aldaar veel indruk gemaakt, en sommige lieden begrepen dat Herat eigenlijk het ware doel dier onderneming was; ook was om die reden het indisch-engelsch leger, dat in het kamp van Peschaver vereenigd is, nog niet terug geroepen.

De onverwachte dood van den Admiraal *Maitland*, die het bevel voerde over de zeemagt der Engelschen in de wateren van China, had de krijgsverrigtingen tegen de Chinezen eenigzins doen vertragen, evenwel waren de vijandelijkheden begonnen.

— Uit Tanger wordt geschreven: » Talrijke agen-

ten van *Abd-el-Kader* doorkruisen in deze oogenblikken de Provinciën van Marokko, waar zij de dweepzucht der Muzelmansche bevolkingen tegen ons in het harnas trachten te jagen, en niets verzuimen om den Keizer en zijnen oudsten zoon tot het aanvangen van eenen zoogenaamden heiligen oorlog te bewegen.

— In *la Sentinelle de Pyrénées* van den 6. Februarij leest men, dat de storm van den 4. Feb. in de gemeente Villefranque groote schade heeft veroorzaakt. De bliksem is op den kerktoren geslagen, heeft het schoolgebouw, hetwelk nevens denzelven stond, vernield. De onderwijzer is door den bliksem gedood, en 6 kinderen zijn gewond geworden.

— Men meldt uit Straatsburg, dd. 4 Februarij, het volgende:

Eene allerontzettendste misdaad heeft de stad Ruffach in verslagenheid gestort. Den 28. Jan., des avonds te 9 uren, heeft *George Sontag*, een wijngaardenier, zijne moeder op de gruwzaamste wijze om het leven gebragt. Sinds lang reeds leefde hij met zijne moeder in onmin, zonder dat hij echter zich nog ooit tot dadelijkheden jegens haar vergrepen had. Zij sliepen in twee bijzondere bedden in eene zelfde kamer, naast de woonkamer, en in welke men langs eenige kleine traptreden opkomt. Des Dingsdags avonds, omstreeks 9 ure, had, even te voren, *George Sontag*, zich te slapen gelegd, en zijne moeder was half ontkleed, toen eenige woorden, welke zij tot haren zoon zeide, dezen laatsten in de hevigste woede bragten. Hij springt uit het bed, grijpt eene sabel, die in de kamer hangt, valt zijne moeder te lijf, brengt haar verscheiden houwen met dit wapen toe, grijpt daarop de ongelukkige aan, en sleept haar naar den kleinen trap, drukt op de traptreden, als op een blok, haar hoofd neder, en houwt hetzelve in stukken; nu neemt hij het ligchaam op, sleurt het in de woonkamer, en doorboort hetzelve nog met verscheidene steken; ten laatste neemt hij eenen stoel en slaat dien op het lijk der ongelukkige moeder in tweeën. Deze verschrikkelijke daad was het werk van weinige oogenblikken; want op het eerste gedruisch was een inwoner van het huis naar hulp gaan omzien, daar hij overtuigd was, dat *Sontag*, wiens woede zich door een woest geschreeuw kennelijk maakte, voornemens was een gruwelstuk te plegen, en eenige oogenblikken later, toen de hulp aankwam, was de moedermoord volbragt. *Sontag* trachtte geenszins zich tegen de binnendringende personen te verzetten; veeleer verzocht hij hen, nader bij te treden, en te zien, wat hij gedaan had, waarbij hij hen zijnen pols te voelen aanbood, om zich te kunnen overtuigen, dat hij niet beefde, en hij zeide, dat zijne moeder hem door hare redenen had driftig gemaakt, en hij zich had willen wreken, en dat, als het hem nog te doen stond, hij zich geen oogenblik zoude bedenken, om kordaat de zelfde daad te volbrengen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 13. Februarij. Z. M. heeft goedgekeurd het plan voor de 180e Loterij, hetwelk ook voor volgende loterijen door het bestuur kan worden uitgeschreven. Het bestaat uit een gelijk getal loten als in de vier laatste loterijen; alleen zullen er in de vier eerste klassen honderd en vijftig loten meer getrokken geworden, en zal de vliegende premie van ƒ25,000 in de vijfde klasse aan het laatst uitkomende der tien hoogste prijzen worden toegewezen.

— Den eersten Maart aanstaande zal er een detachement militairen van Helvoetsluis over de Kust van Guinea naar Oostindië vertrekken per het schip *Menado*, Kapitein *F. Fokkens*.

ROTTERDAM, den 13. Februarij. Heden is de Middelburgsche Stoomboot *Zeeland*, in plaats van ten 3 à 4 ure namiddags (het uur waarop dezelve had moeten aankomen, als zijnde zij des morgens ten 7 ure van Middelburg vertrokken) eerst des avonds over 6 ure gearriveerd. De oorzaak van dit oponthoud moet men toeschrijven, aan het springen van een der werktuigen binnen in de machine, welk ongeval des morgens, toen de boot zich reeds in het ruime sop bevond, plaats had, en hetgeen de schromelijkste gevolgen had kunnen na zich slepen, vooral voor de passagiers, ware het niet dat door de onverschrokkenheid van het werkvolk het gebrek zoo goed mogelijk hersteld was geworden. Niemand der zich op de boot bevindende personen heeft dus eenig letsel bekomen, want indien de machinist zich op dit oogenblik daar ter plaatse had bevonden, zou hij voorzeker plotseling dood zijn geslagen geworden. Daar de stoomboot de *Prinses Marianne* zich thans ter reparatie te Feyenoord bevindt en bovengemelde stoomboot, tot herstelling, daar ook naar toe moet, kan men veilig rekenen, dat de stoombootvaart tusschen hier en Middelburg (uit hoofde er geene andere concurrentie is) voor eenigen tijd zal dienen geschorst te worden.

VLISSINGEN, den 17. Februarij. Onder zoo vele vererende bewijzen van weldadigheid en philantropische inrigtingen in ons vaderland, verdient de *Werkinrigting voor Behoeftigen* alhier, niet alleen den lof, dien ieder mensch aan blijkbaar goede daden verschuldigd is, maar ook de krachtdadigste ondersteuning van elken menschenvriend, wien het morele belang van zijn vaderland en dat zijner verarmde natuurgenooten ter harte gaat. — Oogenblikkelijke ellende te lenigen is schoon, maar den handwerksman, die in den winter, van alle middelen van bestaan verstoken, met kommervolle blikken op zijn behoeftig huisgezin staart, arbeid en brood te verschaffen, — dat is edel, dat is voortreffelijk, dat is in het belang der maatschappij, inzonderheid in dat der stedelijke administratie, loffelijk gehandeld.

Eenige achtenswaardige ingezetenen hebben deze inrigting tot stand gebragt, ondersteund door medewerking van het Achtbare Hoofd der Burgerij en andere Menschenvrienden, welke door inschrijvingen de tot de oprigting benoodigde gelden hebben bijeengebragt. Aan het hoofd van het bestuur der inrigting bevindt zich een man, die door zijne maatschappelijke positie, uitgebreide kennis en warme menschenliefde, den weldadigsten invloed op het geheel uitoefent, zich door daadwerkelijk onderrigt, geduld en overreding, alle denkbare moeite heeft getroost, en wiens edele pogingen, bij de geringe middelen, die tot zijne beschikking staan, dan ook de schoonste vruchten hebben gedragen. Het zegt veel *een en dertig Huisvaders*, op eene geringe bevolking als die van Vlissingen, werk te geven, waarvan zij in den winter zijn beroofd; maar het zegt oneindig meer, hunnen ijver levendig te houden, hen aan de ledigheid te onttrekken, en de reeds zoo zeer bezwaarde armbesturen niet meer te drukken, door het getal der gealimenteerden te vermeerderen. Metselaars maken er koperen nagels en dopjes voor den scheepsbouw; wagenmakers en timmerlieden vervaardigen kruiwagens, houten schoppen en steelen voor alle werktuigen; opperlieden, sjouwers en verwers houden zich met kurkensnijden onledig; in een woord, door de edele pogingen der bestuurders, kunnen Vlissings ingezetenen zich op eene inrigting van Weldadigheid beroemen, die in vele steden van ons Koningrijk, welke duizendmaal meer hulpbronnen, dan het thans zoo zeer opbeuring behoevende Vlissingen bezitten, niet bestaat. Moge deze der menschheid vererende inrigting onder den zegen van *Hem*, die geene enkele weldaad onbeloond laat, verdere ondersteuning en uitbreiding erlangen. (*H. B.*)

— Men verneemt dat het ontwerp van wet tot afschaffing van het Amortisatie-Syndikaat gereed is, doch dat het te vreezen is, dat deze wet verre zal zijn van te beantwoorden aan het algemeene verlangen daaromtrent.

— Met den 15. dezer zal buiten dienst worden gesteld en opgelegd Zr. Ms. brik *de Valk*, liggende te Helvoetsluis en onlangs uit de Westindie teruggekomen, terwijl met den 16. in dienst zal worden gesteld Zr. Ms. brik *Venus*, mede aldaar liggende, over welke bodem het bevel is opgedragen aan den Kapitein-Luit. ter zee *P. A. Johr.*

— Van Maltha schrijft men, van den 23 Januarij, dat aldaar, in tien dagen van Napels, laatstelijk van Messina, was aangekomen Zr. Ms. Fregat *de Ryn*. Kapitein *Arriens*, aan welks boord zich Z. K. H. Prins *Hendrik* bevindt. Genoemd Fregat zal zich van daar naar den Levant begeven.

Ingezonden Stukken.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

3°. *Ik beschouw de wet als onbillyk*. Een burger-geneesheer is geen bezoldigd ambtenaar, geen militair officier van gezondheid; hij staat ja, onder toezigt en is in buitengewone gevallen verantwoording schuldig aan de Geneeskundige Commissie zijner Provincie, maar schrijfwerk van hem te vergen, om een liefhebber van de statistiek ten dienste te staan, (onderscheidene der te beantwoordene vragen kunnen geen ander doel hebben), die, zoo als wij deden zien, er toch niets aan heeft, is mijns bedunkens meer gevorderd, dan billijk is. Maar dan de verantwoording niet alleen als vroedmeester maar ook als geneesheer. Na den ongelukkigen afloop eener verlossing voor de vrouw of het kind, moet men de stoornissen, de behandeling, en bij den dood deszelfs oorzaak opgeven. Dit strekt zich uit voor het kind, tot vier weken na de geboorte.

Om nu te zwijgen van de veronderstelling, alsof de dood van een kind in de eerste vier levensweken altijd het gevolg is van de moeijelijke wijze waarop het ter wereld is gekomen, blijf ik hier staan bij de bepaling, om van gepromoveerde of geadmitteerd Geneesheeren, die dikwijls lang en met eer gepractiseerd hebben, verantwoording te vergen in gewone gevallen, al is het ook in den *ongelukkigen* afloop eener verlossing. Men heeft hier ook blijkbaar verondersteld, dat de vroedmeester altijd de geneesheer van kraamvrouw en kind is: dit is er echter ver van daan. Overal heeft men vroedvrouwen, en in stad behandelen de minste vroedmeesters inwendi ziekten. Hoe moet het nu gaan, met de geverg opgave van de geneeskundige behandeling, wann verloskundige en geneesheer niet dezelfde pers zijn? Weêr een bewijs voor het moeijelijke en mogelijke, om de wet na te leven. — De geneesh voor wien deze verordening niet is, verantwoordt min kraamvrouwen en kraamkinders, wanneer d onder zijne behandeling, sterven, als hij dit doet andere lijders, iets hetwelk de wetgever ook n van hem zal vergen, en echter wordt er vera woording gevorderd van een genees- en vroedme ter, wanneer kraamvrouw en kind slechts ziek weest zijn. Geneesheeren aan wie men de beh deling hunner patiënten niet kan toevertrou moeten ook niet toegelaten worden, en de gene en vroedmeester moet aan geene strengere bepali worden onderworpen, dan de uitoefenaar der he kunde en die der geneeskunde, (in den beperkt zin van dit laatste woord.)

Het verzuim van het niet opmaken of niet dig inzenden van de tabellen, zal met boete of vangenis, of met beide gestraft worden; volgens sluit, wordt er gezegd, van den 6. Maart 1818. 18 zal wel, onschuldig zijn aan eene wetsbepaling in 18 uitgevaardigd. Voor het overige zie ik niet, dat straf bepaald is tegen onnauwkeurigheid of onv ledigheid der opgave.

4°. *Het naauwkeurig nakomen der wet is makkelyk te ontduiken*. Op het einde van het ja zendt de verloskundige zijne opgemaakte tabel Hij is wel dom, indien hij het zoo niet weet in vullen, dat alles in orde is: niemand kan hem gespreken. Vindt men er echter soms iets in navraag of nader onderzoek zou vereischen, het maanden, ja een jaar geleden zijn, en de ge genheid tot dat nader onderzoek is lang voorb Het laat zich daardoor verklaren, dat deze nieuw en schijnbaar zoo lastige wet zoo onverschillig ontvangen geworden.

Men acht het der moeite niet waardig er het ha nas voor aan te trekken. Ieder vroedmeester zal wel, wat van maken, waarmede men wel zal will of moeten tevrede zijn. De ondervinding leert, h het gaat met de bepaling, dat ieder vroedmeeste jaarlijks opgave moet doen van de moeijelijke instrumentale verlossingen. Die dit verslag niet a de Geneeskundige Commissie inzendt, wordt schoowd, geene dusdanige verlossingen in zijne prak tijk gehad te hebben, dewijl het niet vergen een negatief rapport hier eene wijde deur open ge laten heeft.

Mogten deze regels strekken tot eenige inlichti aan den wetgever, en mogten toch voortaan al geneeskundige verordeningen den stempel drag van wijsheid en doelmatigheid! K.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 17. Februarij. Sedert den 14. dezer, alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Princes Victoria, H. Woodruff, van Londen, met pasagi en stukgoederen; *Abrotea*, S. Oliveda, van Villa Nova, fruit.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze re naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers stukgoederen; *Margaretha Anna*, B. Tholen; *Olifkirre*, N. Tjsser; *Oscar*, J. G. Jansen; *Archangel*, H. Gallas, alle vier St. Ubes; *Hull*, J. A. Crocker, naar Cadix; *Aguetnet*, W. Mocher, naar Havannah, alle zes met ballast; *la jeune Leo* H. A. de Vries, naar Cork; *the Mary*, P. Gross, naar Y mouth; *de Commercie*, C. F Gaukema; *le sans Repos*, C. G der, beide naar Londen, alle vier met schors; *Maria An* M. J. Klasen, naar Bayonne, met stukgoederen.

Van Gend zijn gezeild:

Helena Maria, J. W. van der Wijck, naar Bayonne; *Sti Gesina*, J. Ricke, naar Gibraltar, beide met stukgoederen.

Advertentien.

AFVAART-UREN VAN

STOOMBOOT

de Schelde.

Februarij 1840.

Van Vlissingen. ur. min.		Van Breskens. ur.	
Dingsdag 18, 's nm.	12.	Dingsdag 18, 's nm.	1.
Woensdag 19, »	1.	Woensdag 19, »	2.
Donderdag 20, »	1.30	Donderdag 20, »	2.
Vrijdag 21, »	2.	Vrijdag 21, »	3.
Zaturdag 22, »	2.30	Zaturdag 22, »	3.
Zondag 23, »	3.	Zondag 23, »	4.
Maandag 24, »	3.30	Maandag 24, »	4.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.